

Диспозитив

Членове 56 ЕО и 58 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава-членка като разглежданата по главното производство, която що се отнася до изчисляването на данъка върху наследството, дължим от наследник — местно лице в тази държава-членка, за вземанията от вложения, притежавани в налтраца се в друга държава-членка финансова институция, и когато към датата на смъртта си лицето, чието наследство е открито, е пребивавало в първата държава-членка, не предвижда приспадане на дължимия в тази държава данък върху наследството от платения в другата държава-членка данък върху наследството.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Република Латвия) — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело С-93/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1383/2003 — Член 11 — Опростена процедура по изоставяне на стоките с оглед на тяхното унищожаване — Предварително определяне на наличието на нарушение на право върху интелектуална собственост — Административна санкция)

(2009/С 82/12)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Schenker SIA

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 11 от Регламент 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно наемсата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, стр. 7; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 16, стр. 18) — Опростена процедура по изоставяне на стоките с оглед на тяхното унищожаване без предварително определяне на наличието на нарушение на право върху интелектуална собственост съгласно законодателството — Национално законодателство, което предвижда административна санкция да се налага, когато деклариранияте стоки нарушават право върху интелектуалната собственост

Диспозитив

Започването на предвидената в член 11 от Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно

наемсата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост, опростена процедура със съгласието на титуляра на право върху интелектуалната собственост и с това на вносителя не лишава компетентните национални органи от правомощието да налагат на лицата, които отговарят за вноса на такива стоки на митническата територия на Европейската общност, „санкция“ по смисъла на член 18 от този регламент, каквато е административната глоба.

(¹) ОВ С 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (осми състав) от 10 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело С-224/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2006/100/ЕО — Липса на транспониране в определения срок)

(2009/С 82/13)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Huvelin, V. Peere и H. Støvlbæk)

Отговорник: Френска република (представители: G. de Bergues и V. Messmer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане или несъобщаване в предвидения срок на мерките, необходими за съобразяване с Директива 2006/100/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година за адаптиране на някои директиви в областта на свободното движение на хора поради присъединяването на България и Румъния (ОВ L 363, стр. 141; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 10, стр. 194)

Диспозитив

1) Като не е приела всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/100/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година за адаптиране на някои директиви в областта на свободното движение на хора поради присъединяването на България и Румъния, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 2 от тази директива.

2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.